

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 10 — 22 τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ Κύριος Ἐδουάρδος Ἰάκωβος Δώκνης ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Α. Β. Μ. τὸν Κυβερνήτην τὰ γράμματα τοῦ διορισμοῦ του ὡς Ἀντιπρέσβευς (Resident) τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκοινοποίησε τὸ εὐτυχές τοῦτο συμβᾶν πρὸς τὸ Πανελλήνιον διὰ τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον προθυμούμεθα νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Ἀρ. 7761. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Διὰ τῆς διακοινώσεώς μας τῶν 7 Σεπτεμβρίου ἐπροθυμοποιήθημεν νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν τὴν ὁποίαν εἶχομεν προσδοκίαν τῆς προσεχοῦς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἀφίξεως Προξένου τῆς Α. Β. Μ.

Σήμερον δὲ λαμβάνομεν τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σᾶς ἀναγγεῖλωμεν, ὅτι ἡ προσδοκία αὕτη ἐπραγματοποιήθη.

Ὁ Κύριος Ἐδουάρδος Ἰάκωβος Δώκνης ἐσυστήθη παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ὡς Ἀντιπρέσβευς (Resident) τῆς Α. Β. Μ. διὰ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, τῶν ὁποίων ἡ μετάφρασις ἐπισυνάπτεται.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Δεῖα πρόνοια εὐλογεῖ πᾶσαν ἡμέραν ἐπὶ μᾶλλον τὰς ἐπιθυμίας μας. Τὸ ἔθνος ἂς χαίρῃ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, καὶ διὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν πρὸς στερέωσιν τῆς εὐταξίας ἀγώνων του ἂς δικαιόνη ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ καθ' ἡμέραν ἐπὶ μᾶλλον τὰς ὁποίας ἀπολαύει εὐεργεσίας.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 12 Νοεμβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Ἀρ. 7,695. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 2,125 ἀναφορὰν τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας, δι' ἧς ἐκθέτει τὰ περὶ τοῦ Μητρώου Ἀνδρέα Μελέτη Ψαρρῖανου φρονεθέντος εἰς τὴν

περὶ τὴν Χίον μάχην, καὶ τῶν ἀπόρων συγγενῶν αὐτοῦ καὶ

Προθυμοποιούμενος νὰ ἀνταμείψῃ κατὰ χρέος τὸν ἔντιμον θάνατον τοῦ πολίτου τούτου διὰ τῆς δυνατῆς κηδεμονίας τῶν ἐπιζώντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του

Διατάττει.

Α'. Τὸ ἐν τρίτον τοῦ μισθοῦ τοῦ μακαρίου, συμποσούμενον εἰς γρόσια εἰκοσιπέντε Ἀρ. 25. θέλει δίδεται μηνιαίως εἰς τὴν χήραν ἀδελφὴν καὶ ἀνεψιάν του.

Β'. Ἡ Ναυτικὴ Ὑπηρεσία θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 9 Νοεμβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 17 Νοεμβρίου.

Αἱ μόναι εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, εἶναι ὅτι ὁ Τζαβέλας διευθύνθη πρὸς τὸ Καρπενήσι· ἐν ἑτερον σῶμα ἐπροχώρησε κατὰ τὰ Ἀγραφα καὶ ὁ Στράτος μετὰ τὴν χιλιάρχίαν του κατὰ τὴν Νεαπάτραν. Ἀφ' ὥρας εἰς ὥραν περιμένομεν εἰδήσεις περὶ τῶν ἐκβάσεων τῶν κινήματων τούτων, καθὼς καὶ περὶ τῶν πράξεων τῶν ἄλλων σωμάτων.

— Ἀναγγέλλεται ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 3 τοῦ ἐνεστῶτος ὅτι ὁ Μέγας Βεζύρης καθαιρεθεὶς ἐξώρισθη εἰς τὰ πέριξ τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἀντικατεστάθη δὲ εἰς τὸ ἀξίωμα ὁ πρῶτος Καπετὰν Πασας ὁ φρούραρχήσας εἰς Βάρναν. Εἰς αὐτὸν ἐχάρισεν ὁ Σουλτάνος ὅλα τὰ πράγματα τοῦ πεσόντος προκατόχου του.

Ἡ Κωνσταντινούπολις πάσχει μεγίστην εἰδειαν ζωοτροφῶν. Διετάχθη δὲ παρὰ τοῦ Σουλτάνου νὰ σφραγισθῶσιν ὅλαι αἱ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀποθήκαι σίτων διὰ νὰ μετακομισθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ Τσαπάνογλους εἶχε φθάσει εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ 19,000 Ἰωπικόν.

— Γράφουν ἐκ Σύρας ἀπὸ 15 τοῦ ἐνεστῶτος Πλαῖα ἀλεγομένη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης δὲν μᾶς λέγουσι καμμίαν πρόσδον τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων. Ὁ ἀπεσταλμένος Γάλλος Κόμης Λεβοῖς δὲν ἔλαβεν ἀκρόασιν εἰς τὰς προτάσεις του ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρταν καὶ ἐπιστρέφει ἀπρακτός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 26 Σεπτεμβρίου Ν.

Ἀπὸ γράμματος ἐκ Βαρσοβίας δημοσιευθέντος εἰς τὸν Ταχυδρόμον ἀναγγέλλεται ὅτι τὸ ἐν Λιθουανίᾳ στράτευμα, συμπεριλαμβανομένου τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ, συνεποσοῦτο εἰς 50,900 ἀνθρώπους ἐντελῶς παρεσκευασμένους καὶ ἐτοιμούς πάντοτε εἰς κίνησιν. Τὸ ἱππικὸν εἶδος ἐπίσης καλῶς παρεσκευασμένον, καὶ οἱ ἱπποὶ τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι καλοὶ καὶ δυνατοί.

— Αναγινώσκουμεν εἰς τὰ Χρονικά :

Ὁ Κύριος Ο. Κνίγτων ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἡπειρον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ παραγγελίαν τινὰ τῆς Α. Μ. καίριον καὶ ὅλως οἰκιακὴν. Εἰς τὴν ἐν Δουβρὲς καὶ Καλαῖς ἀφίξιν καὶ ἀναχώρησιν τοῦ ἐφυλάχθη μεγίστη μυστικότης ὥς πρὸς τὸ ὄνομά του· ἡ δὲ ἀτυχεύουστος αὕτη μυστικότης ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς εἰκασίας.

— Γράμματα ἐκ Γιαμάικας ἀναγγέλλουν ὅτι Ἰσπανικὸς στόλος συγκείμενος ἐκ δύο δικρότων τῶν 74, δύο φρεγατῶν καὶ δώδεκα μικροτέρων ἄλλων πλοίων, φέρων 2,500 ἀνθρώπους ἐλθόντας νεωστὶ ἐξ Ἰσπανίας, εἶχε διευθυνθῇ πρὸς τὰ παράλια τοῦ Μεξικοῦ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιχειρήσῃ κατ' αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Αὐτόθεν, 2 Ὀκτωβρίου.

Ὁ ἀποκλεισμός τοῦ Ἑλλησπόντου ἐκοινοποιήθη ἀξιωματικῶς εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Κομητάτου Λούδ διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς :

“ Ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῶν Ἐξωτερικῶν, 1 Ὀκτωβρίου.

„ Παρηγγέλθην, Κύριε, παρὰ τοῦ Κύμητος Ἀβερδῆνου νὰ σᾶς γνωστοποιήσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. εἰδοποιήθη περὶ τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ν' ἀποκλείσῃ τὸν Ἑλλησπόντον. Ὁ ἀποκλεισμός οὗτος θέλει περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νὰ μὴ διέρχωνται τὸ στενὸν τὰ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσδιωρισμένα πλοῖα καὶ φέροντα ζωοτροφίας ἢ λαθρεμπορίας πολέμου, ἐπειδὴ ἡ Α. Μ. ἐκήρυξεν εἰς τὸ Συνέδριόν της ὅτι ἡ Α. Α. Μ. εἶχε συγκατατεθῇ νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐν τῇ Μεσογείᾳ ἀπολαύσεως τῶν δικαίων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Α. Α. Μ. ὡς διαμαχομένην Δύναμιν.

„ Ὁ λόρδος Ἀβερδῆνος κάμνει τὴν ἄνω εἰρημένην κοινοποιήσιν μετὰ τὴν ὅσον δυνατόν μεγίστην ταχύτητα πρὸς ὁδηγίαν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους δύναται ν' ἀφορᾷ. Παρηγγέλθην δὲ παρ' αὐτοῦ ν' ἀναγγείλω ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. αἱ ἐμπορικαὶ ἀποστολαὶ αἱ ἐπιχειρησθεῖσαι ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους Τῆς κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς τὸ Συνέδριον διακηρύξεώς Τῆς, δὲν δύναται νὰ βλαφθῶσιν ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμόν τοῦτον.

« ΔΥΤΓΛΑΣ. »

Διὰ νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ δεινοῦ τούτου μέτρου καὶ ν' ἀναπτύξωμεν τὰς αἰτίας του, δὲν ἔχομεν ἐνλαῦθα ἄλλο παρὰ τὴν ἡμῶν ὡματικὴν ῥῆσιν τοῦ Ταχυδρόμου, συνήθους ὄργανου τῆς Κυβερνήσεως. Ἰδοὺ πῶς οὗτος λέγει :

“ Ἡ Ῥωσσία εἶχε ὑποσχεθῇ νὰ συμπράξῃ μετ' ἡμῶν εἰς τὴν εἰρηνποίησιν τῆς Ἑλλάδος. Μετέπειτα ἐμδῆκεν εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἡμεῖς τὴν παρεστήσαμεν τότε ὅτι μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ συμπράξωμεν μετ' αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, παρ' ὅτι ἐὰν αὐτὴ παραιτηθῇ τῆς ἀπολαύσεως τῶν δικαίων τῆς

ὡς ἐμπόλεμος Δύναμις κατὰ τὴν Μεσόγειον. Αὕτη δὲ συγκατένευσε νὰ μὴ τὰ μεταχειρισθῇ τότε ὁ στόλος μας ἐνήργησε μετὰ τοῦ ἰδικού της. Ὑστερον δὲ μ' ὅλην τὴν δοθείσαν ταύτην διαβεβαίωσιν, ὁ Αὐτοκράτωρ ἔκρινεν ἀναγκάσιον νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ δίκαιά του. Προκύπτει δ' ἐντεῦθεν ὅτι ὁ στόλος μας δὲν δύναται πλέον ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ συμπράτῃ μετὰ τοῦ ἰδικού του εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης.

„ Ἐπρεπε νὰ ὑπάγωμεν προσωτέρω ; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν. Ἡ περὶ ἐπιχειρήσεως τοῦ πολέμου συμβουλή παρ' ἐκείνων μόνων γίνεται, οἵτινες φρονοῦν ὅτι δὲν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ τὸν κάμωμεν. „

Αὐτόθεν, 3 Ὀκτωβρίου. — Λέγεται τώρα ὅτι ὁ Κύριος Ρ. Σέππιγξ ἀναχωρεῖ εἰς Πορσμουθ, διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸν καθοπλισμὸν ἐπὶ τὰ δικρότων.

Λέγει ὁ Ταχυδρόμος :

“ Τὰ σήμερον πρῶτ' ἐλθόντα ἐκ Πλημουθ καὶ Πορσμουθ γράμματά μας ἀναφέρουν περὶ τοῦ καθοπλισμοῦ δικρότων τινῶν διὰ τὴν Μεσόγειον. Δὲν δύναμεθα δὲ νὰ βεβαιώσωμεν, ἂν τὰ γράμματα ταῦτα ἀναφέρουν ἐπ' ἀκριβὲς τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων, εἶναι ὅμως πιθανόν ὅτι αἱ ἐν τῇ Μεσογείᾳ δυνάμεις μας θέλουν αὐξηθῇ. „

Ἐκ Πλημουθ, 2 Ὀκτωβρίου.

Ἐλήφθησαν σήμερον πρῶτ' διαταγαὶ τοῦ νὰ τελειώσῃ ἡ καθοπλισίς τοῦ Βινζὸς Κάστλε. Λέγεται ὅτι καὶ ἄλλα δίκροτα ἐμβιβάζουν τὰ καὶ οἰά των. Ὁ Γλόκεστερ, τῶν 72, καθοπλίζεται εἰς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐκ Πορσμουθ, 3 Ὀκτωβρίου.

Τὸ δίκροτον ὁ Σπαρτιάτης θέλει εἶναι ἕτοιμον ν' ἀναχθῇ τὴν 7 πρῶτ'.

Ὁ Καπετὰν Σπέγκερ ἔφθασε διὰ νὰ καθοπλίσῃ τὸ Μαδαγασκάρ.

Ἐκ Τουλῶνος, 1 Ὀκτωβρίου.

Πλοῖον ἐμπορικὸν ὀνομαζόμενον ἡ Μαρία, ἐρχόμενον ἐκ Μασσαλίας ἀραξεν εἰς Τουλῶνα, ὅθεν θέλει ὑπάγει εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Λέγεται δὲ ὅτι αὐτὸ φέρει ὡς ἐπιβάτας ἕνα μηχανικόν, ἕνα τυπογράφον μετὰ πιεστηρίων, καθὼς καὶ ἄλλους τεχνίτας προσδιωρισμένους εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πασᾶ τῆς Αἰγύπτου.

Μεγίστη ἐνέργεια ἐπικρατεῖ εἰς τὸν ναύσταθμον. Αἱ ναυπηγίαι εἶναι ἐν τῇ τελειοῦσθαι, αἵτινες γίνονται διὰ ν' ἀποκαταστήσωσι τελειότερον τὸ ναυτικόν μας καὶ ἀρμοδιώτερον εἰς τὰς χρεῖας τῶν εἰς Ἀλγέρι καὶ Πελοπόννησον ἐκστρατειῶν.

Τὸ σῶμα πάλιν τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ ναυτικοῦ μας καὶ τῶν τακτικῶν ναυτοστρατιωτῶν ἀγωνίζεται πᾶσιν δυνάμει διὰ νὰ τελειοποιήσῃ ὅσον τάχιστα τὴν διδασκαλίαν τῶν νέων θαλασσινῶν πυροβολιστῶν. Ἡ ἀσκήσις τοῦ κανονοβολισμοῦ γίνεται σχεδὸν καθημέραν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Πολυγώνου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ ὅρμου τῆς Τουλῶνος.

[Ἐφημ. Τικίνου.]

Τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς διαλαμβάνει περὶ τῆς Χίου μᾶς ἐφάνη ἄξιον τῆς προσοχῆς τῶν ἀναγνυστῶν μας καὶ τὸ κατὰ χωροῦμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.

Πρὸς τὸν Κύριον Μ. . . Ρ. . .

Ταῦτα περὶ τῆς παρεούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ χερρὶ φίλε, καθὼς πρέπει νὰ χαίρεται, ὅτις ἔχει αἰσθήματα Ἑλληνικά. Ζητεῖς ἐπομένως νὰ σὲ πληροφορήσω διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς μητρίδος μας Χίου. Ἡ τύχη, φίλε, τῆς Χίου κρίνεται ἀπὸ τοὺς συμμάχους Ἡγεμόνας, καθὼς καὶ ἡ τύχη ὅλης τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σὲ ἀφήσω μόνον αὐτὴν τὴν κοινὴν ἐμελογίαν, ὥς σὲ προσέσω καὶ τινας περὶ τοῦ αὐ-

τις μένεις τούτου παρατηρήσεις με τὴν γνώμην μου ἐν ταύτῳ, διὰ τὰ εὐ-
 αρετῆς ἐτι μᾶλλον, ἐὰν τυχὸν αὐταὶ συμφωνήσιν με τὰ φρονήματά σου.
 Ἐννοεῖς πολλά καλὰ τὰ εἰς σύστασιν τοῦ ἱεροῦ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν
 ἰσοῦ ἀπαρδειγματίστου δεσμοῦ τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων ὑπὲρ τῆς
 ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος εὐσιωδέστερα ἐλαττήρια γνωρίζεις, λέγω, ὅτι
 παρὰ τὸς τῆς πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας εὐγνωμοσύνης, καὶ τῆς πρὸς τοὺς
 ἀποστόλους αὐτῶν δικαίας ἐπιεικείας, ἦτον κυρίως ἡ δικαία ἀγανάκτησις
 τῶν χριστιανῶν καὶ φιλοφρόνων ἡγεμόνων καὶ λαῶν τῆς Εὐρώπης διὰ
 τὸν ἐπιχριστιανικὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἀνδραποδισμόν μυριάδων ἀθῶων ἀν-
 θρώπων, καὶ διὰ μυρίας ἄλλας τῶν βαρβάρων σφαγὰς καὶ ἀνοσιουργίας,
 διοικητὰς ξένας καὶ ἀντιδαινοῦσας εἰς τὰ δικαιώματα καὶ ἡθὴ τῶν σημε-
 ρινῶν ἐθνῶν τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης. Δὲν σὲ λανθάνει προσέτι, ὅτι αἱ
 κραταὶ καὶ οἰμωγαὶ τῆς πασχύσης ἀνθρωπότητος ἀντήχησαν καὶ ἔως
 εἰς ἄλλο ἡμισφαίριον, καὶ, καθὼς εἶδες ἀπὸ τὰς τελευταίας ἐπιστολάς
 τῶν Ἀμερικανίδων δημοσιευθείσας ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, ἐκίνησαν
 εἰς συμπάθειαν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀνέλικα τοῦ ἐλευθέρου ἐκείνου ἔθνους.
 Σοὺ εἶναι γνωστὰ ὡσαύτως καὶ τὰ τσαῦτα καὶ τεликаῦτα δεινὰ, ὅσα
 ὑπέφερον ἡ ταλαίπωρος Χίος. Ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας περίπου κα-
 οῖκους τῆς, μολὶς τὸ ἐν τρίτον σῶζεται σήμερον, τεσσαράκοντα ἑπτὰ
 χιλιάδες γυναῖκες καὶ ἑρέφη ἡνδραποδίσθησαν κατὰ τὸ 1822, κατ'
 αὐτὰ τὰ κατάστιχα τοῦ Τούρκου τελώνου τῆς Χίου, εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες
 περίπου, ἀσθενεῖς, ἑρέφη καὶ ἄνδρες ἐσφάγησαν. Ἡ ἄλλὰ ποτε, καὶ μὲ
 πῶς τρόπον ἐσφάγη καὶ ἡνδραποδίσθη αὐτὸ τὸ ὑπέροχον μὲν, ἀλλὰ
 κατὰ δυστυχίαν πραγματικῶς ἀπολεσθὲν πλῆθος τῶν ἀνθρώπων; ὅτε οἱ
 Πράξεναι τῶν χριστιανικῶν Δυνάμεων, κινηθέντες ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα
 φιλοφροσύνης, καὶ δολίως παρακινηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀπάνθρω-
 πους τυράντους μας, ἔτρεξαν νὰ καθυπακούσῃ τὸν λαὸν μετὰ τὰς ἀξιο-
 ματικὰς τῶν ἐνδυμασίας καὶ μετὰ τὰς σεβαστὰς καὶ εἰρηνόφρους σημαίας
 τῶν ἐξαπλωμένας ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον, καὶ ἀπὸ παράλιον εἰς παρά-
 λιον εἰς τὰ ὅπισθεν τῆς Χίου, ὅπου ἐσυσσωρεύθη ὁ διωκόμενος δυστυ-
 χὴς λαὸς διὰ τὰ φύγη τότε, ὑπὸ τειαύτας ἱερὰς ἐγγυήσεις, ἐπιστρέ-
 φαντες εἰς χριστιανοί, ἔγειναν θύματα τῆς ἀπαρδειγματίστου Τουρκικῆς
 θηριωδίας. Ἡ πρὸς τοιοῦτον λοιπὸν βάρβαρον καὶ ἀπάνθρωπον ἀνοσιούργη-
 μα, νομίζεις ποτὲ δυνατόν, ὅτι θέλουν ἀδιαφορῆσαι εἰς χριστιανοὶ Βασιλεῖς;
 Ἡ νομίζεις ποτὲ δυνατόν, ὅτι θέλουν ὑποφέρει νὰ καταπατῆται μετὰ θηριωδῆ
 καταφρόνησιν ἀπὸ ἀσεβεῖς Τούρκους ἐκεῖνο τὸ χῶμα, τὸ ὅποιον εἶναι
 ζυμωμένον μετὰ τὰς εἰκόνας, μετὰ τὰ ἱερὰ ἄμφια, μετὰ τὰ λείψανα τῶν
 ἁγίων καὶ μετὰ τὸ ἀθῶον αἷμα τῶν χιλιάδων μαρτύρων χριστιανῶν;
 ποτὲ μὴν τὸ φαντασθῆς. Οἱ τρεῖς φιλόφρονες ἐκεῖνοι ἡγεμόνες τοῦ φω-
 τισμένου κόσμου, οἵτινες μετὰ τὴν στάλην τῆς δικαιοσύνης ἔκριναν ἀξίαν
 ἀπελευθερώσεως τὴν Ἑλλάδα, ποτὲ δὲν θέλουν κρίνει ἀναξίαν αὐτῆς τὴν
 Ἑλληνικὴν Χίον, ὥστε νὰ τὴν ἀφήσιν αὐθις εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Τούρ-
 κων μετὰ τσαῦτα δεινὰ; διότι καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ κενὸν αἶσθημα
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νέων καὶ γερόντων, συνηγοροῦν πρὸ πολλοῦ χρόνου
 ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Χίου, καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι καὶ οἱ εὐαί-
 σθηται ἐκεῖνοι Βασιλεῖς, ἔχοντες μόνον συνηθάνθησαν, ἀλλὰ καὶ ἀσμένως ἀπ-
 ἐδέχθησαν τὴν πάγκοσμον αὐτὴν συνηγορίαν. Ποτὲ δὲν θέλουν ἀφήσει οὕτε
 τὴν παρούσαν, οὕτε τὴν μέλλουσαν γενεάν νὰ ἐρωτᾷ μετὰ ἀπορίαν καὶ λύ-
 πην; διὰ τὴν δὲν ἐλευθερώθῃ καὶ ἡ Χίος, ὥς καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλ-
 λάδος; ὅχι, φίλε! Ἀντὶ νὰ θεωρήσιν μετὰ ἀδιαφορίαν τὴν τύχην τῆς
 Χίου οἱ χριστιανοὶ Βασιλεῖς, θέλουν μάλιστα προθυμοποιηθῆναι νὰ τὴν συγ-
 καταριθμώσωσιν εἰς τὸν χερὸν τῶν Ἑλληνικῶν νήσων, καὶ δι' ἄλλους
 λόγους προσηκόντως φιλοφροσύνης. Καθὼς σὲ εἶπα, τεσσαράκοντα ἑπτὰ
 χιλιάδες ψυχὰς Χίων ἡνδραποδίσθησαν αὐταὶ εἶναι διασπαρμέναι εἰς τὰς
 διαφόρους πόλεις τῆς Τουρκίας παρὰ τὸς ἐνὸς μικροῦ μέρους, τὸ ὅποιον
 κατὰ καιροὺς εὐτύχως νὰ ἀπελευθερωθῇ διὰ συνεργίας καὶ συνδρομῆς
 τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ Τουρκίαν χριστιανῶν παντὸς ἔθνους καὶ πά-
 σης τάξεως. Ἡ πῶς ἔχουν τῶρα νὰ ἀπολυτρωθῶν αὐτοὶ οἱ πολλοὶ μεί-
 ναντες καὶ στενάζοντες ὑπὸ τειαύτην αἰχμαλωσίαν; εἶναι ἀναντιρρόπον,
 ὅτι μόνον ἡ συγκέντρωσις τῶν ἰδίων Χίων εἰς τὴν μητρίδα τῶν ἐμπορεῖ
 νὰ τὸ κατορθώσῃ συντομώτερα καὶ εὐκολώτερα. Σπαρμένοι τὴν σήμερον
 εἰς πολλὰ καὶ διάφορα μέρη, χωρισμένοι ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ
 πιεζόμενοι ἀπὸ πολυειδεῖς ἀνάγκης οὕτε γνωρίζουν καθ' ὅλην τὴν ἐκ-
 τασιν, οὕτε δύνανται νὰ συντελέσωσιν καθ' ὅσον προαιροῦνται εἰς βοήθειαν
 τῶν πασχόντων ἀδελφῶν τῶν; ἀλλ' ὅταν περισυναχθῶσιν ἐπάνω εἰς τὴν
 Χίον, καὶ ἐνακουφισθῶσιν ἀπὸ τὰ βαρὴ τῆς ξενικείας ἐξοδα καὶ τὰς
 πολυειδεῖς ἀνάγκας, τότε ὁ φίλος τοῦ φίλου, ὁ συγγενὴς τοῦ συγγενοῦς,
 οἱ λίθοι αὐτοὶ θέλουν ἐνθυμίζει εἰς τὸν καθένα, ποῖα εἶναι τὰ πρὸς τοὺς
 ἀδελφούς των χρεῖ, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐκθεούμενοι, ὑπὸ τὴν προστασίαν
 τῆς πατρικῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ διαφόρου εἶδους εὐκολίας, καὶ συν-

ωδευμένοι μετὰ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν χριστιανικῶν λαῶν, θέλουν ἀπολαύσαι
 εὐκολὰ τὸ παθούμενον, καὶ ἐπιτύχει τοὺς φιλοφρόνους σκοποὺς τῶν
 σεβαστῶν ἡγεμόνων μετὰ θρίαμβον καὶ ἀνέκφραστον χαρὰν τῆς μεγάλης
 χριστιανικῆς εὐκοινοῦ. Ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων ἔχει, φίλε, καὶ πολιτικὰ
 πραγματικὰ δικαιώματα ἡ Χίος σχετικῶς πρὸς τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν
 αὐτὰ συνίστανται εἰς ἀξιολογὰ πρόνοια, γνωστὰ εἰς πολλοὺς ἀπὸ τῆς
 ἱστορίας, ἀλλὰ περισσότερον γνωστὰ εἰς τοὺς γηραιότερους μας, διότι
 οἱ πατέρες των πραγματικῶς τὰ ἀπελάμβανον. Ὅποτε κατὰ τὸν δέκα-
 τον πέμπτον αἰῶνα αἱ πρόδοι τῶν Τούρκων ἐφοβήσαν νὰ καταπον-
 τίσουν ὅλην τὴν Εὐρώπην, οἱ Χίοι ἐλέποντες τὸ ἀνέκονόμητον, ἔκαμαν
 συνθήκην ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς μετὰ τὸν Σουλτάν Ὀσμάνην κατὰ τὸ 1595,
 ἀγνωρίζοντες αὐτὸν ὡς ἀπὸ τοῦ κυριάρχου (Suzetain) τῆς Χίου,
 δι' ἐνὸς ἀπλοῦ ἑταίρου φόρου φλουρίων χιλίων. Δι' αὐτῆς τῆς συνθήκης
 διατήρησαν εἰς ἑαυτοὺς οἱ Χίοι τὰ ἑξῆς πρόνοια:

- α. Ὁρκοκευτικὴν ἐλευθερίαν πλήρη,
- β. Τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ τόπου,
- γ. Ἐλευθερίαν ἀπὸ φόρου, ἀπὸ τῶν ἀτομικῶν χαράτζι καὶ ἀπὸ
 δόσιμον γῆς,

δ. Νὰ μὴν ἔχουν κτήματα οἱ Τούρκοι ἐπάνω εἰς τὴν Χίον, οὕτε εὐ-
 κοινεῖται Τουρκικαὶ νὰ κατοικοῦν εἰς αὐτήν.

Αὐτὰ ὅλα τὰ πρόνοια καὶ πολλὰ ἄλλα ἀπελάμβανον καθ' ὅλην τὴν
 ἑκτασιν ἔως εἰς τὸ 1695. ἄλλ' ἡ ἐξερμηνεία ἀλώσεως τῆς Χίου νήσου, κατὰ
 τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἀπὸ τοῦ Ἐνετούς, ἐπέσυρε τὰς πρώτας παραβιά-
 σεις τῶν προνομίων, καὶ βαθμηδὸν ὕστερον ἀπὸ διαφόρους καταδρο-
 μὰς, τὰς ὁποίας ὑπέφεραν οἱ Χίοι κατὰ καιροὺς θέλοντες νὰ ὑπερ-
 ασπισθῶν αὐτὰ τὰ πρόνοια, τὴν παντελῆ αὐτῶν ἀθέτησιν. Ἦθελον παρα-
 τηρεῖς, ὅτι ἡ Χίος δὲν ὑπεδουλώθη ποτὲ εἰς τοὺς Τούρκους κατὰ
 κατάκτησιν, καὶ ὅτι οἱ Τούρκοι παρεδίκαν τυραννικῶς ἀπὸ καιρὸν εἰς
 καιρὸν τὰς συνθήκας ἐπιμένοντες δὲν ἀφαιρεῖται κἀνὲν ἀξιολογὸν δικαίωμα
 τοῦ Σουλτάνου, ἐλευθερουμένης τῆς Χίου, καὶ οἱ σύμμαχοι Βασιλεῖς ἔχουν
 καὶ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ἀρκετὸς ὡς λόγους νὰ ὑποστηρίξωσιν τὴν
 ἐλευθερίαν τῆς Χίου, διὰ τὴν ἥποιαν ἐδείξαν πρὸς αὐτὴν ἐπιτοκίαν οἱ
 Τούρκοι. Διὰ νὰ μὴν ἀγνοῖς δὲ κἀνὲν ἀπ' ὅσα ἐλέχθησαν καὶ λέγονται
 περὶ Χίου, πρέπει νὰ σὲ φανερώσω καὶ τοῦτο, ὅτι πολλοὶ νομίζουν τὴν
 Χίον ἀσυνάρτητον μετὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα διὰ τὸν γεωγραφικὸν τῆς μετὰ
 τὴν Ἀσίαν. ἄλλὰ τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο δὲν μὲ φαίνεται τῶς ἰσχυρὸν
 παρεκτὸς ὅτι εὐρίσκονται καὶ τόσαι ἄλλαι Ἑλληνικαὶ νῆσοι εἰς τὴν αὐτὴν
 καὶ μικροτέραν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Ἀσίας, ἐγὼ νομίζω ἀσφαλέστερον με-
 θόριον μίαν θάλασσαν μερικῶν μιλίων πλάτους, παρὰ τὰ ὅποια θέλουν
 προσδιορισθῆναι ὅρια εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, ἅτινα θέλουν συνίστασθαι
 εἰς κἀνὲν ὄρος, ἢ τὸ πολὺ εἰς κἀνένα ποταμόν. Τὸ αὐτὸ ἐπιχειρήμα
 μὲ φαίνεται μάλιστα ἀντιστρόφως συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς Χίου. τούτῳ
 δι' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα πρέπει νὰ μείνῃ ἐλευθέρη ἡ Χίος, διότι πλη-
 σιάζει εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐμπορικὴν Σμύρνην. Οἱ
 Τούρκοι, ἐν ὅσῳ ἐπιμένουν εἰς τὸ κρατῆν των, θέλουν εἶσθαι πάντοτε
 Τούρκοι. Τὰς μεταβολὰς τῶν περιστάσεων κἀνὲν δύνανται νὰ τὰς προῖδῃ.
 οὕτε κἀνὲν πρᾶγμα εἶναι ἀμετάβλητον εἰς τὸν κόσμον. Τίς οἶδε, ἔως
 πόσον θέλει διαρκέσει ἡ ἀποκατασταθασμένη ἡσυχία τῶν ἀνατολικῶν
 πραγμάτων; εὐχομαι νὰ μὴ διασεισθῇ ποτε, ἂν τοῦτο συμφέρῃ εἰς τὴν
 ἀνθρωπότητα. ἀλλ' ἂν αἱ περιστάσεις γεννήσωσιν κἀμμίαν νέαν ῥῆξιν ἀπὸ
 ἐν ἐποινδῇ ποτε μέρος, εἰ δὲν συμφέρει τάχα νὰ εἶναι ἐλευθέρη εἰς τοιαύτην
 περίστασιν ἡ Χίος, διὰ νὰ ἔχωσιν οἱ χριστιανοί, παρόμοιοι καὶ κατοί-
 κη τῆς Ἀσίας, ἐν καταφύγιον ἐπάνω εἰς τὴν νῆσον, καὶ οἱ χριστι-
 ανικοὶ στόλοι ἐν ὁρμητῆριον διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται ἐκ τοῦ πλησίου
 τὰς ἰδιοκτησίας καὶ τὰ άτομα τῶν ὁμογενῶν των; Μὴν ἀμφισβῆς,
 φίλε, ὅτι ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα ἰσχυρότερα αἷτια, ἀγνωστα πιθανῶς
 εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἐξέβαια καὶ ὅχι διαφόρου φύσεως, συ-
 νηγόρησαν καὶ θέλουν συνηγορῆσαι εἰς τὰς φιλοφρόνους καρδίας τῶν
 κηδεμένων Βασιλέων ὑπὲρ τῆς πολυπαθοῦς Χίου χάριν ἐνὸς βιομηχάνου
 καὶ δυστυχικοῦ λαοῦ, ὅστις ἐδείξε τρανὰ δείγματα τοῦ ἔθλους τοῦ ὑπὲρ
 τῶν κοινῶν συμφερόντων τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ὅποτε συμφώνως μετὰ τοὺς
 λοιποὺς Ἕλληνας διέτρεχε τὸ λαμπρὸν στάδιον τῆς μελλούσης ἀνάγεν-
 νήσεως τῆς Ἑλλάδος. Παῦω, φίλε, τὴν παρὰ τὸ δέον ἐκταθείσαν ταύ-
 την μου ἐπιστολήν, καὶ ἂς ἀφιερῶσωμεν τὰς ἐλπίδας μας μετὰ τὴν θεῖαν
 πρόνοιαν εἰς τοὺς χριστιανικοὺς Βασιλεῖς, εἰς τὰς εὐχὰς καὶ συνεργίας
 τοῦ ἔθνους μας, καὶ εἰς τὴν πατρικὴν φροντίδα τοῦ ἀξίου Κυβερνήτου
 τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1828.

Λουκᾶς Ράλλης.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν διορισθέντων εἰς τὴν σύναξιν τῶν δασμῶν καὶ τελωνίων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου
κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους.

ΝΗΣΟΙ.

Σκόπελος.
Σχιάθος.
Σκύρος.
Σάμος.
Λέρος.
Πάτμος.
Ύδρα.
Πέτσαι.
Πόρος.
Αἴγινα.
Σαλαμίν.
Αἴγιστροι.
Σύρα.
Σέριφος.
Θερμιά.
Κέα.
Ἄνδρος.
Τήνος.
Μήκωνος.
Νάξος.
Πάρος καὶ Ἀντίπαρος.
Ἰος.
Σίφνος.
Μήλος.
Σαντορίνη.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

Μονεμβασία κτλ.
Γέρακος κτλ.
Μαραθωνῆσι κτλ.
Ἀρχάγγελος κτλ.
Ἅγιος Δημήτριος Σκαρ-
δαμουλά, κτλ.
Καλαμάτα κτλ.
Κορώνη καὶ Πεταλίδι.
Νεόκαστρον.
Σταυρὸς, Πρώτη καὶ Ἀρ-
καδία.
Μοθώνη.
Ἁγία Κυριακὴ κτλ.
Κατάκωλον κτλ.
Πυργὶ καὶ Κονοπέλι.
Γλαρέντζα.
Παλαιαὶ Πάτραι κτλ.
Βοστίτσα.
Σοφικόν.
Ζαχολή.
Ἐλευσίν.
Μεγαρίς.
Τριζώνια.
Δραγαμέστον.
Μήτικα καὶ Ζαβέρδα.

ΟΝΟΜΑ ΔΑΣΜΟΔΟΓΩΝ.

Ἐμμανουὴλ Σέρρος.
Ἀλέξιος Ρουσόπουλος.
Λάμπρος Γεωργαντᾶς.
Ἀλέξανδρος Κριεζής.
Εὐστάθιος ἐπισκόπου Κικιάκου.
Κωνσταντῖνος Σκρίνης.
Γεώργιος Μελάς.
Σωτήριος Σταύρου.
Νικόλαος Μακροτασόπουλος.
Ἀναγνώστης Κοντός.
Σωτήριος Δασκαλόπουλος.
Ναοὺμ Γκίκας.
Παντολέων Πλατύς.
Ἰωάννης Σέρρος.
Ἀναγνώστης Διαλέτης.
Ἀναστάσιος Βραγκομάνος.
Νικόλαος Δ. Ζάκας.
Κωνσταντῖνος Καράλης.
Χαράλαμπος Στεκούλης.
Γεώργιος Ζαχαρία.
Ἀναστάσιος Μουδρινός.
Νικόλαος Δ. Βόκος.
Ἀποστολάκης Ἀλεξάνδρου.
Βασίλειος Ἀθανασίου.
Ἡρακλῆς Βανζάκη.
Παντελῆς Κ. Παντελῆ.
Παναγιώτης Γκίκα.
Ἀλέξιος Θεοδωρακόπουλος.
Κωνσταντῖνος Κανελλέτος.
Γιάννος Εὐθυμίου.
Κωνσταντῖνος Κυριακός.
Ἰωάννης Κ. Γιαννακόπουλος.
Γεράσιμος Μεταξᾶς.
Χαρ. Λογοθέτου.
Προκόπιος Πρωτόπουλος.
Ἀνδρέας Σγούτας.
Ἰωάννης Δημητρίου.
Σταμάτιος Σταΐκος.
Πάνος Κουρκομέλης.
Σταμάτιος Μαυρογορδάτος.
Σπυρίδων Σ. Βαφιόπουλος.
Καὶ Νικόλαος Κρίτζος Τελώνης.
Ἀναγνώστης Ἀλεξανδρόπουλος.
Κώνστας Γοβέλης.
Κώνστας Μιχαλόπουλος.
Μιχαὴλ Γκούστης.
Ἀναστάσιος Καραμῖχος.
Διονύσιος Βασιλείου.
Στέφανος Βιλαρᾶς.
Χαράλαμπος Παπαπολίτου.
Ἰωάννης Καραπανάκης.
Ἀναγνώστης Παρλᾶς.

ΠΑΤΡΙΣ.

Ύδρα.
Πελοπόννησος.
Ἀνατολικὴ Ἑλλάς.
Ύδρα.
Ἀνατολικὴ Ἑλλάς.
Πάτμος.
Ἥπειρος.
Ἥπειρος.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Ψαρρά.
Ἀνατολικὴ Ἑλλάς.
Ἀνατολικὴ Ἑλλάς.
Χίος.
Ύδρα.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Μήκωνος.
Ύδρα.
Χίος.
Κεφαλληνία.
Ψαρρά.
Κέρκυρα.
Ύδρα.
Πέτσαι.
Λῖνος.
Σμύρνη.
Ύδρα.
Πέτσαι.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Πελοπόννησος.
Πελοπόννησος.
Κεφαλληνία.
Ἀνατολικὴ Ἑλλάς.
Πελοπόννησος.
Χίος.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Χίος.
Ζάκυνθος.
Πελοπόννησος.
Ἀνατολικὴ Ἑλλάς.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Πελοπόννησος.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Ἥπειρος.
Πελοπόννησος.
Ἥπειρος.
Ἀνατολικὴ Ἑλλάς.
Δυτικὴ Ἑλλάς.
Δυτικὴ Ἑλλάς.